LA RUGĂMINTEA CITITORILOR

OBRAZNICUL MĂNÎNCĂ PRAZNICUL

DE VORBĂ CU DL VALERIU TOPORIVSCHI, VICEMINISTRU AL APĂRĂRII

— Domnule colonel, cititorii Grigore Ursu din Dondușeni, Anatolie Roșca și Mihai Bodiul din Edineț, Ion Cibotaru din Vadul lui Vodă, Vasile Țărnă din Cantemir vor să afle ce unități ale armatei a 14-ea a Rusiei mai sînt dislocate pe teritoriul Moldovei?

— A rămas în temei divizia motorizată Tiraspol. În timp de luptă ea poate avea un efectiv de pînă la 12 mii de ostași. În prezent rîndurile ei le completează circa 600 de soldați și tot atîția ofițeri. Divizia dispune de tot completul de armament și tehnică necesară: teri. Divizia dispune de tipul BMП și BTP, artilerie de cîmp și antiaeriană, elicoptere. Iată de ce aceeași Andreeva și adepții ei fac totul pentru a-i demoraliza pe stăpînii depozitelor de arme și a mai captura stocuri. Pînă nu demult în componența acestei armate erau incluse diviziile Bălți, Cahul și regimentul de artilerie din Ungheni (o parte din unități sînt dislocate pe teritoriul Ucrainei).

În ultimii doi-trei ani, folosindu-se de haosul ce domina în fostul imperiu sovietic, ca niște hoți, ziua în amiaza mare, comandamentul a transferat toate tancurile și cealaltă tehnică blindată ale diviziei Bălți pe teritoriul «fratelui mai mare». La producerea acestei tehnici au fost cheltuiți și banii poporului nostru. Deci, tehnica și armamentul trebuia să rămînă aici, în Moldova, căci și așa poporul nostru a pus umărul la construcția sutelor de nave maritime militare, flotei maritime de comerț etc., care au rămas Rusiei. Nu în zadar se zice: obraznicul mănîncă praznicul.

Totodată pe teritoriul Moldovei sînt dislocate și unele unități tehnice, de deservire și de aprovizionare. La Tiraspol se află batalionul nr. 58 de radiotehnică antiaeriană, depozitul BTI nr 1727, depozitele de aprovizionare alimentară nr 2491, la Bender se află batalionul de apărare chimică nr 130, unde se păstrează o mare cantitate de substanțe otrăvitoare ce prezintă pericol pentru mediul ambiant, iar la Parcani își are sediul batalionul de geniști nr 115. În total, pe lîngă divizia susnumită, pe teritoriul Moldovei sînt dislocate 27 de unități ale armatei a 14-ea. Fiecare din acestea dispune de aproximativ 150 de mitraliere și 100 de pistoale.

— Dar cum de au rămas avioanele MIG-29 de la Lunga, Florești?

— În acea unitate lucrau mulți ofițeri și plutonieri moldoveni. Cînd au aflat că vor să transfere avioanele la un aerodrom din Rusia, aceștia au demontat unele piese de la avioane și nici unul n-a putut să se ridice.

— Acesta e patriotism, domnule colonel!

— Ar fi bine să avem astfel de oameni și în alte unități care deocamdată nu ne aparțin nouă, mai ales în cea de aeropurtate din Buiucani.

— Păi aceasta parcă își strînge boarfele să plece...

— Au promis că se vor evacua cu începere de la 25 mai, dar... au expediat doi-trei ostași și atît. Nu vor să plece. Îi susține Moscova. Noi dispunem de textul unei telegrame semnată de Pavel Graciov, ministrul apărării al Rusiei, prin care le cere ca aceștia să facă tot ce e posibil pentru a tărăgăna.

— Care să fie cauza, domnule colonel?

— Imperiile nu mor de voie. Cel sovietic nu face excepție. Chiar și acum Moscova privește la Transnistria ca la un cap de pod atît în spatele Ucrainei, cît și în cel al României. Cine știe cum se vor întoarce vremurile și atunci...

— Ați amintit și despre unitatea de aeropurtate din Buiucani. În efectivul ei lucrează și băștinași?

— Au fost, dar pe mulți i-au concediat. Unii din ei lucrează acum în poliție. I-au eliberat ca să nu le încurce. Intenționează să ia cu ei și tehnica, și armamentul.

Cu regret, dar unitatea de aeropurtate deocamdată nu pleacă. Din contra, nu demult la Moscova s-au deplasat cîțiva ofițeri pentru a aduce în Chișinău o sută de recruți. Faptul denotă că unitatea în cauză nu are de gînd să părăsească Moldova...

— Cred că nu ar trebui să permitem expedierea tehnicii.

— Sînt de acord. Buboiul acesta din inima Moldovei crește și cine știe ce poate să se întîmple. Să avem în vedere că aceasta e una din cele mai bine pregătite unități de aeropurtate.

— Domnule colonel, Pavel Graciov, ministrul apărării al Federației Ruse, a declarat că Rusia îi va apăra pe ruși oriunde aceștia se vor afla. Drept că țările concrete n-au fost numite...

— E o idee răsuflată și aruncată demult la groapa cu gunoi. Pe timpuri astfel proceda Rusia țaristă care a fost declarată jandarmul Europei. Moldovenii i-au primit în casele lor ca pe oaspeți doriți, iar acum, poftim, ei declară că cică aceasta e casa lor. În S.U.A. trăiesc milioane de mexicani, dar nici unuia din ei nu i-a venit ideea să creeze pe teritoriul S.U.A. un stat al mexicanilor...

— Să sperăm că va sosi și ora cînd pămîntul nostru multpătimit va răsufla ușurat de povara tancurilor străine.

— Să vă audă Domnul!

Consemnare:
Valeriu CIOCOI

POTOP PE O PALMĂ DE PĂMÎNT

«Căci se vor ridica hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și chiar minuni, ca să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși».

(Sfînta Evanghelie după Matei, capitolul 24)

SÎNGELE APĂ NU SE FACE

MOLDOVA a avut de suferit pe toate timpurile. Și iat-o din nou în primejdie. Neverosimil, dar de astă dată încearcă s-o destrame oameni care pretind a fi civilizați. Ca și hoardele barbarilor, ca și fasciștii ei nu cruță nici mamă, nici tată, nici copii, nici pasăre, nici frunză, nici pămînt.

Potopul, de fapt, era inevitabil. Căci în sutele și miile de ani de la apariția pe Pămînt a fiarei cu numele de om acesta nu s-a obișnuit să-și asigure existența fără a vărsa sînge, fără a distruge natura. Pentru păcate grele omul e condamnat la suferințe. E prea severă această sentință pentru viață trecătoare. Tristul adevăr e știut de toți. Dar se întîmplă așa că majoritatea muritorilor de pe Terra își jertfește zilele în chinuri și necazuri. Iar veritabila frumusețe, sensul adevărat al vieții vibrează numai în basme, versuri și romane lirice.

Ce zice, oare, inima celuia de curmă o altă viață de om? Cu cuțitul, cu automatul, cu tancul, cu rachete? Ce simte, oare, acela, care a ucis și ucide, cînd își îmbrățișează copiii, cînd taie hrinca de pîine, cînd pășește pragul bisericii și se închină în fața sfintelor icoane, știind totodată că e gata să extermine un întreg popor?

Cuvintele destinate alinării durerilor și mîngîierii sufletului omenesc par să nu mai aibă nici un sens. Le umbresc noțiuni sinistre: ura, lăcomia, vrajba, dușmănia, corupția, șomajul, sărăcia, moartea. Oare cît e sortit să mai dureze acest dezastru? Cine poate răspunde?

Omul își cere osînda. Ca să apropie Marea Judecată. Aici, pe malul stîng al Nistrului, ea a început. Și aidoma fariseilor ce-au răstignit pe Hristos, în Galileea, păgînimea își bate joc de oameni. Gem, suspină orașele, satele de jale. Sînt triști bătrînii, văzînd ce fac urmașii lor. Aceștia n-au frică nici de Dumnezeu. Nefericesc lumea și se distrează cu arma în mînă. Cafenelele și restaurantele sînt transformate în circiume, unde în toiul nopților chefuiesc ofițerii armatei a 14-ea, cazacii, agenții extremiștilor de la Tiraspol, care călătoresc în trenuri, autobuze și caută oameni suspecți. Ei se strecoară și în dreapta Nistrului, unde culeg informații despre situația social-politică.

Pușcăriașii, tîlharii de toată mîna, desfrînații dau busna prin gospodăriile cetățenilor pașnici, sparg ușile beciurilor, sustrag băuturi, produse alimentare, fură păsări, purcei, nenorocesc fete și femei, bagă frica în copii, terorizează tinerețul, distrug unitățile economice, dînd apoi vina pe conducerea Moldovei, polițiști, voluntari.

Aflîndu-ne cu domiciliul în Dubăsari, demult nu mai avem parte de tihna nici în familia noastră. Casa construită cu sudoare proprie e ciuruită de gloanțe. Multe gloanțe au nimerit în pereți, acoperiș atunci, cînd prin oraș mărșăluiau beți, gardiștii, cazacii. Acum le-au venit în ajutor și aparatori cu berete negre. Cică-s din Odesa. Orașul e brăzdat de tranșee. La tot pasul poți vedea oameni înarmați ca pe vremea revoluției din 1917. Intrarea, ieșirea din oraș e strict controlată. Răfuiala pentru nesupunenie urmează pe dată. Cu toate acestea, am reușit să transportăm în dreapta Nistrului copiii...

Lidia CRECIUN
or. Dubăsari

P. S. Vă dați seama, probabil, că numele real al autorului acestei scrisori l-am înlocuit cu un pseudonim. Dar și așa ni-i în grijă. Nu dea Domnul să locuiască într-adevăr în Dubăsari vreo femeie cu numele Lidia Creciun!

— Tancul e confiscat! De azi vă supuneți numai ordinelor mele! Adă obuzele!

ȚI VRUT SĂ AFLAȚI...

VOM MAI PRIMI OARE MĂRFURILE PROMISE?

Au trecut de acuma mai bine de doi ani de cînd am cumpărat obligațiuni în sumă de 1000 de ruble, pentru ca în 1993 să primesc un televizor. Tot atunci o bună prietenă de-a mea și-a cumpărat obligațiuni de 8 mii de ruble, pentru a avea dreptul ca fără rînd să procure o limuzină. Să mai sperăm noi la cele promise?

Ana PÎNZARU
Satul Trușeni,
raionul Strășeni

Ana Pînzaru nu e unica cetățeancă care și-a cumpărat obligațiuni. Astfel în Moldova au fost adunate 54 milioane de ruble. Cetățenii au sperat că în 1993 vor putea să procure fără rînd limuzine, frigidere, televizoare, mașini de spălat și alte mărfuri de citare. Suma banilor adunați era menită pentru dezvoltarea ramurilor corespunzătoare ale industriei din fostul imperiu sovietic. Dar situația s-a schimbat radical. În prezent nimănui nu-i mai arde de construcția uzinelor respective.

Domnul **Ion Mihai PISTRIGA**, prim-adjunct al președintelui Direcției Băncii Economii a Moldovei, ne-a informat că Guvernul republicii urmează să adopte în curînd o decizie de a întoarce tuturor cetățenilor republicii care au procurat asemenea obligațiuni, sumele respective de bani și compensațiile care li se cuvin.